

REJSEFIKTION: Interview med mor

26. juni 2020 Weekendavisen Sektion 2 (Bøger) Side 8 CHRISTINA HAGEN.

Teksten er fjerde og sidste del af Weekendavisens serie om rejser, hvor forfattere og kunsthøfotografer skaber fiktive rejseskildringer, da det under Corona ikke var muligt at rejse. Teksten inddeles sådan: Den danske forfatter Christina Hagen (f.1980) spørger sin egen mor, hvad hun ville skrive om, hvis hun skulle skrive en rejseberetning.

MOR: NÅ, DET ER DEN DYRE MIKROFON, DU BRUGER? Mig:... Ja? Mor: Det må jeg nok sige. Hvad var det, du gav for den? 4000? Mig: 5000. Fortæl mig, hvad du ville skrive om, hvis du skulle skrive en
5 rejseberetning.

Mor: Jamen, må jeg ikke få at vide, hvor længe jeg skal være af sted? Mig: Det må du jo selv bestemme. Hvor lang tid kunne du tænke dig at være af sted? Mor: Nåe, men en måneds tid eller sådan noget.

Mig: Hvor ville du tage hen? Mor: Jeg ville tage hen til sådan en... ja, jeg kunne måske godt tænke mig den der, der hedder Galápagos, for nu har jeg hørt så meget om den med de der kæmpestore... hvad er det nu,
10 de hedder? Mig: Skildpadder? Mor: Skildpadder, ja. Kæmpestore skildpadder.

Mig: Men ville du skrive den i nutid... altså sådan, »nu gør jeg det og det«... eller ville du skrive den i datid, »så gjorde jeg sådan og sådan«? Mor: Nej, jeg ville da skrive det, jeg oplever, når jeg kommer frem.

Mig: Hvad kunne du forestille dig, der ville ske? Ville du skrive noget rart eller noget ubehageligt? Mor: Nej da. Jeg kan næsten kun forestille mig noget behageligt.

15 Men så kunne der komme en, der ville true mig og sige »hvad fanden laver du her, ikke også, kan du se at komme væk?« Man ved jo ikke. De er jo ikke så vant til turister sådan et sted, så det er ikke sikkert, de lige bryder sig om, at der kommer en og skal glo på dem. Men altså, hvis de inviterede mig til et måltid, så ville jeg såmænd takke ja.

20 Mig: Hvad tror du, de ville servere? Mor: Jamen, det kunne være skildpaddesuppe. Det kunne jeg forestille mig.

Mig: Ville du godt spise det? Mor: Ja da, det ville jeg da.

Mig: Hvad tror du, de ellers ville servere? Mor: Jamen, de har nok også lidt ris sådan et sted, ikke også, måske også, ja, ikke kartofler, men sådan alligevel, så har de vel..

25 Mig: Jamen, hvordan vil du skrive en hel rejseberetning ud fra det? Hvad kunne der mere ske? Mor: Jamen, der er da ingen, der ved, om jeg pludselig bliver syg dernede, vel? Mig: Hvordan syg? Mor: Jeg kunne vel få malaria. Jeg går ud fra, de har malaria dernede, men jeg kunne sandelig da også få problemer med mit knæ sådan et sted.

Mig: Ville du ikke beskrive sådan »nu ligger jeg under palmerne og lytter til vandet...« Mor: Nej. Det tror jeg ikke.

30 Mig: Hvorfor? Mor: Ja, det ved jeg da ikke.

Mig: Ser du ikke noget for dig, der er smukt og rart... sådan blomster og sådan? Mor: Joe, det gør jeg, men jeg ser mere på, hvad der er af specielle ting, som jeg ikke ser til hverdag.

- Mig: Hvad mener du med specielle ting? Mor: Jamen, kæmpestore skildpadder og den måde, de laver mad på, måske, børnene der render rundt.
- Mig: Hvor ville du sove? Mor: De har nogle sivmætter på gulvet, men der kan jeg jo ikke komme ned på grund af knæet. Men de kunne vel have et eller andet oppe, hvor man kunne komme ned at ligge alligevel.
- 5 Mig: Så du ville sove i det fri? Mor: Ja, nærmest. Eller måske med et halvtag over. Men der kan jo også være slanger, man skal passe på. De kan finde på at bide en.
- Mig: Men du lyder ikke bange? Mor: Nej. Ikke specielt.
- Mig: Men er du ikke bange for at komme på hospitalet på Galápagos? Mor: Nej, ikke rigtig. Jeg burde nok være det.
- 10 Mig: Forestiller du dig slet ikke noget med et luksushotel? Mor: Nej. Det er ikke noget, jeg lige falder for. Jeg vil gerne se, hvordan de indfødte bor, og hvordan deres dagligdag er, men jeg vil godt selv bo rimelig rent og have et bad, ikke også? MIG: HVEM TROR DU, DU VILLE MØDE? Ville du ikke beskrive, at du mødte nogle spændende mennesker, eller er det kun skildpadderne, du kommer der for? Mor: Det er skildpadderne og de indfødte. Nu er jeg ikke klar over, om det er der, de har ædt hinanden engang. Var det
- 15 på Galápagos, de slagtede hinanden? Men jeg vil se, hvordan de har det med hinanden.
- Mig: Det lyder som en dokumentar. Det skal jo være fiktion.
- Mor: Jeg kan næsten ikke forestille mig det.
- Mig: Det er jo typisk, når man skriver en rejseberetning, at man skriver noget smukt, så folk kan drømme sig hen til det her sted, og man beskriver solen og solnedgangen og vinden, der får fat i håret, eller en hest, der
- 20 kom forbi, eller en frugt, der faldt ned på jorden, og lød sådan og sådan.. men det kunne du ikke tænke dig i din rejseberetning? Mor: Nej. Ikke umiddelbart. Ikke umiddelbart. Men jeg kan da godt se, at hvis man skal have folk til at tage derhen, så skal der noget mere til.
- Mig: Hvad skulle der til for, at folk fik lyst til at tage derhen? Mor: Jamen, det er jo det her med, at klimaet var fantastisk, ikke også, og der duftede så dejligt, og der var så smukt og så videre, ikke? Det er jo sådan
- 25 noget, de falder for. Men jeg kan godt lide det ægte. Måske vil jeg med ud at fiske. Det, ville jeg synes, var skægt.
- Mig: Ville du spise det, du fangede? Mor: Ja da.
- Mig: Det har du ikke noget imod? Mor: Nej. Jeg går da ud fra, at hvis det er en giftig fisk, så ville de sige det til mig.
- 30 Mig: Hvis du fangede en kæmpe tun, ville du så spise den? Mor: Ja da.
- Mig: En hval? Mor: Ja da.
- Mig: Ville du spise en hval? Mor: Jamen, jeg kan da ikke spise en hel hval.
- Mig: Men ville du godt have, at den blev slået ihjel for din skyld? Mor: Ja. Tjae.
- Mig: Forestiller du dig ikke, at du ville møde en lækker fyr? Mor: Overhovedet ikke.
- 35 Mig: Der er ingen mænd i billedet? Mor: Overhovedet ingen mænd i billedet. Det ville der have været, hvis jeg havde været ung. 40 år, så ville jeg tænke helt anderledes. Men jeg tænker ikke på, at jeg kunne møde en mand der. Slet ikke. Det er mere at se, hvordan børnene futter rundt.

Mig: Men hvordan ville du så slutte historien? Der er jo altid en slutning, hvor folk ligesom får lidt at tænke over.

Mor: Jo, men det er igen det der banale, ikke? At det var en god oplevelse, og man oplevede en masse, og man så noget, man aldrig havde set før, og nu er man alligevel glad for at være hjemme i Danmark, for her er trygt og godt. Det er banalt jo.

[...]

Mig: Jeg synes bare ikke, det er særligt stemningsfuldt, det du har beskrevet.

Mor: Det ved jeg da heller ikke, om det er.

10 Mig: Men skal en rejse ikke være stemningsfuld? Skal den ikke ligesom pirre ens sanser? Mor: Tjoe, det ved jeg ikke. Jeg synes nu, det kunne være meget skægt at se, hvis nu de slagter sådan en skildpadde og så se, hvordan de laver suppen, ikke? Mig:..

15 Mor: Det kan du da godt kalde pirrende, hvis du vil. Altså, de skal jo ikke mishandle den. Det er ikke det, vi snakker om. Men hvis det er naturligt for dem, at de slagter en skildpadde for at koge noget suppe, jamen, så er det jo ligesom at slagte en ko herhjemme. Så kan man se, hvordan de parterer den og deler den ud. Så ser man, om børnene vil have noget, eller om de er som herhjemme og siger »nej, jeg vil ikke have noget!« Men de spiser jo nok, hvad de nu kan få.

Mig: Joe, de er nok sultne. Medmindre de også har dåsemad på Galápagos. Tror du ikke, de har kiosker med cigaretter og Mars-barer? Mor: Joe, det har de sikkert.

20 Mig: McDonald's. Tror du, de har McDonald's på Galápagos? Mor: Det kunne jeg ikke forestille mig. Men de har jo en del palmer med kokos, du ved. De her nødder.

Mig: Sådan en kunne man godt lige drikke.

Mor: Ja.

Mig: Til suppen der.

25 Mor: Ja. Men det er alt for lidt, jeg får ud af sådan en tur, synes du? Mig: Det er i hvert fald en anden slags tur, end jeg ville tage på.

Mor: Ja, det er lige det.

Mig: Jeg ville ikke gide at spise skildpaddesuppe.

30 Mor: Nå, det ville du ikke? Du ville nægte at spise det? Hvad ville du så leve af? Mig: Kylling og ris? Mor: Åh, alt det kylling. Jeg er ved at brække mig over alt det kylling. Alle skal have kylling herhjemme. Minna har fået kylling i fryseren. Åh nej. Jeg tager ikke til Galápagos for at spise kylling, det kan jeg sige dig. Jeg kunne også tænke mig at smage en fisk, jeg ikke kender. Det der med at tage rugbrød med og leverpostej på dåse, nej nej nej. Lakridser er dog rare at have i solen. Men ellers ville jeg ikke slæbe noget med hjemmefra.

Mig: Heller ingen bøger? Mor: Heller ingen bøger, nej. Det er helt klart.

35 Mig: Hvad ville du så tage med? Mor: Praktisk tøj og en læbestift. Jeg skal jo ikke gøre indtryk på nogen derovre. Jeg vil bare gerne se, hvordan de går rundt. Hvordan de får dagen til at gå. Det kunne også være sjovt at se, om børnene skal i seng på et bestemt tidspunkt. Om de kalder på dem, når klokken er otte, eller

om de bare tuller rundt, indtil de falder om af træthed. Jeg kan ikke forestille mig, at de har sengetider på Galápagos.

Mig: Nej, det har de nok ikke.

[...]

5 MIG: SÅ DET HER ER DIN REJSEBERETNING? Mor: Tjae. Det var ikke lige sådan, du havde tænkt det? Mig: Det er i hvert fald ikke sådan, at jeg siger »dér vil jeg gerne hen«. Ikke ud fra din fortælling. Har du selv fået lyst til at tage dertil efter din fortælling? Mor: Ja, hvis jeg ikke havde dårligt ben og ryg, så tror jeg faktisk godt, jeg kunne tænke mig at komme dertil. Maldiverne ville jeg ikke gide. Men jeg kunne da også tænke mig en tur til Afrika. Ud på de der... hvad hedder de? Mig: Stepper? Mor: Nej. Savanner. Der, hvor alle de vilde dyr de går. Hvad er det nu, de kalder det? Mig: SAVANNEN! Mor: Nej. Det kalder de det ikke. Afrika. Det hedder..

Mig: Den afrikanske savanne.

Mor: SAFARI.

Mig: Pampas.

15 Mor: Safari.

Mig: Ja.

Mor: Sådan en safari. Den kunne jeg tænke mig. At se dyrene, men ikke med en hel masse turister. Så ville jeg gerne sidde i en vogn med nogle få, rare mennesker, man kendte herhjemmefra måske.

Mig: Du gider ikke sidde i en vogn med fremmede? Mor: Nej. Jeg gider ikke sidde i en bus for eksempel. 20 Altså køre ind i en park, i en bus, og så kunne man høre de andre sige »neeej, se den der«. Det gider jeg ikke. Jeg gider kun i en vogn med en tre-fire stykker, man kender godt herhjemmefra, og som også godt vil på safari i Afrika. Et lille, sluttet selskab. Det kunne være spændende.

Mig: Ja.

Mor: Nu er der vist også gået et kvarter, som du sagde, det ville tage. Se lige på den.

25 Mig: 18 minutter.

Mor: Jeg tænkte det nok. Sluk den lige.